

HET SUCCES VAN ABRAHAM HOUSE

Gevangenis zijn leerscholen in criminaliteit. Wie er opgesloten wordt, geraakt in toenemende mate vervreemd van zichzelf en de samenleving.

Paradoxaal genoeg is juist die vervreemding bij velen reeds de oorzaak van hun opsluiting. Het verlies van elke link met wat het leven mooi en zinvol maakt, leidt immers tot misdadig gedrag. Het antwoord hierop is verbondenheid. Tot dit inzicht kwam de Vlaamse zuster Simone Ponnet, die de Vredesprijs Kerk en Leven 2001 in ontvangst mocht nemen.

Gedurende twintig jaar was zuster Ponnet aalmoezenier in Rikers Island, het grootste gevangenis-complex van de Verenigde Staten.

„Gedetineerden worden er beroofd van wat fundamenteel is om te werken aan een zinvolle toekomst, namelijk zelfvertrou-

wen en zelfwaardering. Het is alleen de veiligheid die er telt. Eenmaal vrij is er niets om hen op te vangen”, aldus zuster Ponnet in een gesprek met *Kerk en Leven*.

Doordat ze afgesneden worden van alles wat het leven betekenis geeft, zoals intimiteit, vriendschap en arbeid, ontbreken hun

veelal de kracht en de moed om het leven in goede banen te leiden.

„Mensen die als dieren worden behandeld, gaan zich ook als beesten gedragen, daar is niets aan te doen”, stelt de zuster. Het is dan ook niet verwonderlijk dat tachtig procent hervalt. Een stad vol oeverloos geweld en rivaliserende bendes zoals New York biedt weinig perspectieven voor wie uit de gevangenis komt.

DEUREN OPEN

Zuster Simone Ponnet wilde op die verontrustende vaststelling een zinvol antwoord geven. In 1993 startte ze met het Abraham House. In dit huis, in het hart van de ellende van South Bronx, staat de basisfilosofie van verbonden-

heid, gemeenschapsvorming en verzoening centraal.

De naam is bijbels geïnspireerd. Abraham kwam in een ongekende wereld terecht en moest reusachtige offers dragen. Ook voor de gedetineerden en hun familie is dit het geval. „We zijn katholiek, maar de bijbelse figuur Abraham is gekend door de drie monotheïstische godsdiensten en daarom is iedereen welkom”, geeft zuster Simone als verklaring voor de naam van het huis.

„Wij proberen de deuren tussen mensen terug open te maken. De gevangenis sluit deuren”, weet zuster Simone. Wie in Abraham House verblijft, wordt aangemoedigd om het verleden te bevragen, te werken aan zichzelf en aan een nieuwe toekomst.

Abraham House wil gebroken levens helen en de waardigheid van wie over de vloer komt herstellen. Daarom is het aanbod afgestemd op de psychologische, sociale, spirituele en materiële noden van wie uit de gevangenis komt. „Je mag geen koud water geven aan mensen die doodvriezen van de koude”, verduidelijkt de zuster.

Sinds de opening van Abraham House is nog maar één van de meer dan honderd gasten terug in de criminaliteit beland. Door die resultaten won zuster Ponnet het vertrouwen van tal van rechters die nochtans hun reputatie van streng en hard alle eer willen aandoen.

Vervolg op bladzijde 24

(tweede) 0091

0091

HET SUCCES VAN ABRAHAM HOUSE

Gevangenis is zijn leerscholen in criminaliteit. Wie er opgesloten wordt, geraakt in toenemende mate vervreemd van zichzelf en de samenleving.

Paradoxaal genoeg is juist die vervreemding bij velen reeds de oorzaak van hun opsluiting. Het verlies van elke link met wat het leven mooi en zinvol maakt, leidt immers tot misdadig gedrag. Het antwoord hierop is verbondenheid. Tot dit inzicht kwam de Vlaamse zuster Simone Ponnet, die de Vredesprijs Kerk en Leven 2001 in ontvangst mocht nemen.

Gedurende twintig jaar was zuster Ponnet aalmoezenier in Rikers Island, het grootste gevangens-complex van de Verenigde Staten.

„Gedetineerden worden er beroofd van wat fundamenteel is om te werken aan een zinvolle toekomst, namelijk zelfvertrou-

wen en zelfwaardering. Het is alleen de veiligheid die er telt. Eenmaal vrij is er niets om hen op te vangen”, aldus zuster Ponnet in een gesprek met *Kerk en Leven*.

Doordat ze afgesneden worden van alles wat het leven betekenis geeft, zoals intimiteit, vriendschap en arbeid, ontbreken hun

veelal de kracht en de moed om het leven in goede banen te leiden.

„Mensen die als dieren worden behandeld, gaan zich ook als beesten gedragen, daar is niets aan te doen”, stelt de zuster. Het is dan ook niet verwonderlijk dat tachtig procent hervalt. Een stad vol oeverloos geweld en rivaliserende bendes zoals New York biedt weinig perspectieven voor wie uit de gevangenis komt.

DEUREN OPEN

Zuster Simone Ponnet wilde op die veronttrustende vaststelling een zinvol antwoord geven. In 1993 startte ze met het Abraham House. In dit huis, in het hart van de ellende van South Bronx, staat de basisfilosofie van verbonden-

heid, gemeenschapsvorming en verzoening centraal.

De naam is bijbels geïnspireerd. Abraham kwam in een ongekende wereld terecht en moest reusachtige offers dragen. Ook voor de gedetineerden en hun familie is dit het geval. „We zijn katholiek, maar de bijbelse figuur Abraham is gekend door de drie monotheïstische godsdiensten en daarom is iedereen welkom”, geeft zuster Simone als verklaring voor de naam van het huis.

„Wij proberen de deuren tussen mensen terug open te maken. De gevangenis sluit deuren”, weet zuster Simone. Wie in Abraham House verblijft, wordt aangemoedigd om het verleden te bevragen, te werken aan zichzelf en aan een nieuwe toekomst.

Abraham House wil gebroken levens helen en de waardigheid van wie over de vloer komt herstellen. Daarom is het aanbod afgestemd op de psychologische, sociale, spirituele en materiële noden van wie uit de gevangenis komt. „Je mag geen koud water geven aan mensen die doodvriezen van de koude”, verduidelijkt de zuster.

Sinds de opening van Abraham House is nog maar één van de meer dan honderd gasten terug in de criminaliteit beland. Door die resultaten won zuster Ponnet het vertrouwen van tal van rechters die nochtans hun reputatie van streng en hard alle eer willen aan doen.

Vervolg op bladzijde 24

ABRAHAM HOUSE

Vervolg van bladzijde 9

Ook families en kinderen krijgen een belangrijke plaats in Abraham House. Zuster Simone Ponnet acht het van groot belang dat (ex-) gedetineerden de kans krijgen om de band met familie, partner en kinderen te onderhouden of te herstellen. Een hechte gezinsband is de sleutel om de cirkel van de criminaliteit te ontsluiten. Herstel van familiebanden vormt dan ook de hoeksteen van Abraham House.

SFEER VAN VERTROUWEN

Opsluiting in de gevangenis maakt deze relaties niet alleen zeer kwetsbaar, maar vernietigt ze heel vaak. De talrijke psychosociale, economische en financiële problemen maken de situatie voor de achtergebleven gezinsleden vaak onhoudbaar. Bovendien krijgen zij een stempel opgedrukt die hen doet vervreemden van de omgeving. Heel wat gezinnen komen bijgevolg in een sociaal isolement terecht.

Daarom bieden zuster Ponnet en haar team kansen aan de families van gedetineerden om elkaar te ontmoeten in een sfeer van vertrouwen en bemoeiding. Het

broze houdt

SPIRI

De ka House loof, hele v Ponne verde de toe zaterc honde

0091

(tweedelig) 0091

H.T.